

**DOSTAWIANE
KRZESŁO**

PAMIĘTNIK STAREGO SUBIEKTA

*Teatr Powszechny: PAN
WOKULSKI wg „Lalki” B. Prusa,
opracowanie dramaturgiczne i insce-
nizacja Adama Hanuszkiewicza, sceno-
grafia Xymeny Zaniewskiej.*

... Dzisiaj zmarnowałem blisko go-
dzinę, jutro zmarnuję z pięć godzin...

... Po co ten Stach wysłał mnie do
teatru?

... Jak mi Bóg miły, nie rozumiem!

... No, chociaż jeżeli zabrnął w po-
litykę...

... Mój Boże! Jak to się ludzie zmie-
niają...

... Ej... panie Ignacy — nie śpiesz
się z sądami o panu (w takich razach
lepiej nie wymieniać całego nazwiska),
nie potępiaj go, bo możesz się ośmie-
szyć...

... Prawda, że nigdy nie intereso-
wały mnie gwiazdy...

... Jużci Wokulski. Pysk jak u
Longina, co to Chrystusowi Panu bok
przebił...

... Stachu, wróć się!

... Niech mnie diabli wezmą, jeżeli
nie jesteś podobny do żołnierza albo
marynarza, ale nigdy do kupca...

... Panna Łęcka piękna, bo piękn-
na, ale...

... Ja wprawdzie wolałbym jakąś
ładnie zbudowaną aktorkę...

... Czy panna Łęcka nie stroi się
u magazynierki?

... Ze smutkiem od kilku lat za-
uważam, że na świecie jest coraz
mniej dobrych subiektów...

... He?

... No, no, no... żarty... żarty...

... Nam kule nad głowami inne
wyświstywały hasła, pamiętasz, Katz?

... Jest to towar wybrakowany...

... Ja jestem człowiek innej epoki,
nawet nazywają mnie bonapartystą
i romantykiem...

... Tak sobie myślę, ale milczę,
bo cóż może znaczyć sąd skromnego
subiekta wobec głosu znakomitych pu-
blicystów...

Autentyczne cytaty z „Lalki” ze-
stawił i opracował dramaturgicznie:

FILIP Z. KONOPSKI